

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216771
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118216771.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. XXX, o zaplatenie 295,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 9Csp/227/2018-202 zo dňa 07.02.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. okrem výroku I.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 145,42 Eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

3. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky a.s. účinných od 13.01.2018 v znení:

„Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania musí majiteľ účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“

je pre svoju neprijateľnosť neplatná.

4. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8.12 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky, a.s. účinných od 13.01.2018 v znení:

„ Po zániku nároku čerpať povolené prečerpanie (zrušením limitu, výpoveďou alebo odstúpením) sa vyčerpané a nevrátené peňažné prostriedky považujú za nepovolené prečerpanie bežného účtu, s čím je spojená povinnosť platiť úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu a zaplatiť zmluvnú pokutu.“

je pre svoju neprijateľnosť neplatná.

5. Určil, že zmluvné podmienky nachádzajúce sa v Sadzobníku poplatkov Prima banky a.s. účinných od 17.11.2012 uvedené v bode 4. Depozitné produkty - Ostatné poplatky v znení:

„Upomienka pri nepovolenom prečerpaní účtu - 15,00 €
Výzva pri nepovolenom prečerpaní účtu - 30,00 €“

v bode 5. Povolené prečerpanie na účte

„Upomienka - 15,00 €
Výzva - 30,00 €“

sú pre svoju neprijateľnosť neplatné.

6. Určil, že zmluvné podmienky nachádzajúce sa v Sadzobníku poplatkov Prima banky a.s. účinných od 01.04.2013 uvedené v bode 4. Depozitné produkty - Ostatné poplatky v znení:

„Upomienka pri nepovolenom prečerpaní účtu - 15,00 €
Výzva pri nepovolenom prečerpaní účtu - 30,00 €“

7. v bode 5. Povolené prečerpanie na účte

„Upomienka - 15,00 €
Výzva - 30,00 €“

sú pre svoju neprijateľnosť neplatné.

8. Určil, že zmluvné podmienky nachádzajúce sa v Sadzobníku poplatkov Prima banky a.s. účinných od 01.01.2018 uvedené v bode 4. Depozitné produkty - Ostatné poplatky v znení:

„Výzva pri nepovolenom prečerpaní účtu - 30,00 €

v bode 5. Povolené prečerpanie na účte

„Výzva na splatenie nepovoleného prečerpania účtu - 30,00 €“

sú pre svoju neprijateľnosť neplatné.

9. Vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

10. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazať žalovaného zaplatiť mu sumu 295,42 eur s 28 % ročným úrokom od 09.11.2018 až do zaplatenia. Nárok odôvodňoval od zmlúv uzavretých so žalovaným 12.12.2012 a 08.04.2013.

11. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § § 708 ods. 1; 710 Obchodného zákonníka, §§ 1 ods. 2, 5; 2 písm. d), e), f); 5 ods. 2; 10 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, §§ 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka § 153 ods. 3, 4 OSP, 298 ods. 2 CSP.

12. Konštatoval, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 12.12.2012 „Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb“, predmetom ktorej bolo zriadenie Osobného účtu žalovanému, Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty a Zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva.

13. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 08.04.2013 „Zmluvu o povolenom prečerpaní“, predmetom ktorej bol úverový limit do 210 €, pričom vyčerpané prostriedky sa úročili úrokovou sadzbou 19,90% ročne. Súčasťou zmlúv boli aj Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., podľa ktorých bodu 3.12 Nepovolené prečerpanie - Pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené

prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

14. Podľa žalobcom predložených „Úrokových sadzieb produktov“ je úrok pri nepovolenom prečerpaní - 28,00% ročne.

15. Medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme povoleného prekročenia na bežnom účte. Súčasťou zmluvného vzťahu boli aj Všeobecné obchodné podmienky Prima banky. Žalobca zároveň tvrdil, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou prekročenia, čo súd za preukázané nemá.

16. V prejednávanej veci nebolo umožnené žalobcovi prostredníctvom platobnej karty čerpať finančné prostriedky presahujúce jeho prostriedky a povolené prečerpanie a preto nejde o prekročenie v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ale „nepovolený debet“ vytvoril žalobca účtovaním úrokov a poplatkov na ťarchu účtu žalovaného spôsobom, ako keby išlo o finančné prostriedky mu poskytnuté, čo však nezodpovedá skutočnosti a úročené takto umelo vytvoreného debetu považoval prvoinštančný súd na nezákonné a zároveň neslušné a nemravné. Druhým, rovnako nezákonným spôsobom vytvorenia nepovoleného debetu je zrušenie limitu povoleného prečerpania alebo iný dôvod jeho zániku a automatické vytvorenie nepovoleného prečerpania.

17. Prekročenie v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. je spotrebiteľským úverom, pričom v prejednávanej veci žiadna z povinností ustanovená zákonom zo strany žalobcu splnená nebola. Nebol dokonca určený ani len limit prekročenia.

18. K neprijateľným zmluvným podmienkam poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/3/2015, rozsudky Krajských súdov v Prešove sp. zn. 24Co/96/2017 a v Bratislave sp. zn. 9Co/350/2012, ktorých závery si osvojil. Ďalej uviedol, že Prima banka zvyšuje poplatok za upomienku z 5 € na 15 € a poplatok za výzvu na 30 Eur. Takéto „skokové“ zvýšenie poplatkov svedčí o tom, že z poplatku sa stal v rozpore s jeho podstatou (poplatok - dávka - suma určená na zaplatenie za užívanie niečoho, za nejaký úkon (obyč. úradný alebo za nejakú službu) nástroj zisku.

19. K vyhláseniu poplatkov za upomienky a výzvy za neprijateľné pristúpil súd prvej inštancie podľa ust. §§ 298 ods. 2 CSP a 53 ods. 1 OZ.

20. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že Priznané plnenie - kreditné operácie žalovaného predstavovali sumu 35060,56 Eur. Debetné operácie predstavovali sumu 35355,98 Eur, ktorú súd ponížil o neuznanú sumu poplatkov za upozornenie - 120 Eur, poplatku za výzvu - 30 Eur a tak suma debetných operácií je 35205,98 Eur. Rozdiel medzi debetnými operáciami a kreditnými operáciami tak predstavuje 145,42 Eur a túto sumu je žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť.

21. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie právne podľa ust. §§ 251; 255 ods. 1; 262 ods. 1 CSP. Konštatoval, že žalobca, v konaní prevažne neúspešný, nárok na náhradu trov konania nemá a keďže žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli a náhradu trov ani nežiadal, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

22. Proti tomuto rozsudku, a to okrem výroku I. podal, v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že na základe argumentov súdu prvej inštancie uvedených nižšie je zrejmé, že súd nesprávne nazerá na nepovolené prečerpanie, nakoľko ho neposudzuje ako spotrebiteľsky úver formou prekročenia v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Citované ustanovenie všeobecných obchodných podmienok žalobcu sa nedá považovať za jednu zmluvnú podmienku, pretože obsahuje viacero zmluvných podmienok, a to konkrétne tieto:

- pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu;
- po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok;
- úrok je vypočítaný z prekročenej čiastky;
- úrok je vypočítaný z prekročenej čiastky na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

23. Súd prvej inštancie v rozsudku neuviedol, ktorú z uvedených zmluvných podmienok považuje za neprijateľnú, naopak, z rozhodnutia vyplýva, že uvedené ustanovenia úverovej zmluvy, resp. všeobecných obchodných podmienok žalobcu, považuje za jedinú zmluvnú podmienku, s čím sa na základe vyššie uvedeného zoznamu zmluvných podmienok obsiahnutých v dotknutom ustanovení nie je možné stotožniť. Zároveň je neprijateľnou výška zmluvného úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu, avšak citované ustanovenie všeobecných obchodných podmienok žalobcu, ktoré bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, výšku zmluvného úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu nestanovuje. Súd v odôvodnení svojho rozsudku neuvádza, z akých dôvodov považuje predmetné zmluvné podmienky za neprijateľné, obmedzil sa iba na konštatovanie, v odseku 7. odôvodnenia, že si osvojuje odôvodnenie súdu prvej inštancie, pričom na potvrdenie správnosti rozsudku doplnil, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že úrok vo výške 28 % má povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Nakoľko nepovolenému prečerpaniu a jeho následkom je vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu venovaný osobitný bod s názvom Nepovolené prečerpanie v znení uvedenom nižšie, žalobca má zato, že z jeho obsahu dostatočne určito vyplýva princíp a hospodárske dôsledky nepovoleného prečerpania. Navyše, znenie predmetného ustanovenia takmer doslovne kopíruje zákonnú úpravu, keďže ide o inštitút prekročenia v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Nejedná sa teda o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený žalobcom.

24. Ako vyplýva z jej úvodných ustanovení, zmluva bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o bežnom účte (§ 708 a nasl. Obchodného zákonníka). V zmysle § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.). V zmysle § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte. V zmysle § 2 písm. f) zákona 129/2010 sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. V zmysle Všeobecných obchodných podmienok žalobcu:

V zmysle bodu 3.4 banka vedie bežné účty výlučne na základe zmluvy o bežnom účte uzatvorenej medzi bankou a klientom. Zo zmluvy o bežnom účte vzniká banke záväzok viesť pre majiteľa bežný účet, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených.

V zmysle bodu 3.8 klient musí mať na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke.

V zmysle bodu 3.12 pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 (ustanovenia upravujúce úročenie prostriedkov poskytnutých formou úveru) sa použijú primerane.

25. Odvolateľ ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozsudku opiera aj o ustanovenie § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu, dotknutá zmluvná podmienka nespĺňa charakteristiku uvedenú v tomto ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta. Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. a ako vyplýva z vyššie uvedeného, dotknuté ustanovenie bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu iba reflektuje na ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. S oprávnením banky (žalobcu) požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon č. 129/2010 Z. z. v ust. § 18 ods. 1.

26. K určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedených v bode 8.12 VOP, podľa názoru súdu prvej inštancie si žalobca zamieňa pojmy povolené prečerpanie a prekročenie. Súd si nesprávne vykladá pojem prekročenie. Podľa súdu prvej inštancie nejde o prekročenie, nakoľko v danej veci nebolo umožnené žalovanému prostredníctvom platobnej karty čerpať finančné prostriedky presahujúce jeho prostriedky a povolené prečerpanie. Ani zákon ani dôvodová správa necharakterizuje prekročenie spôsobom, ktorým ho chápe súd prvej inštancie, teda ako umožnenie žalovanému prostredníctvom platobnej karty čerpať finančné prostriedky presahujúce jeho prostriedky. Daný inštitút sa nazýva kreditná karta a ide povahou o právny inštitút úveru, nie prekročenia. Je v rozpore s definíciou prekročenia aj s logikou veci, aby zákonodarca nazýval úver formou kreditnej karty ako prekročenie, keď navyše jeho samotná definícia ani len neobsahuje slovo platobná karta. Výklad pojmu prekročenie súdom vykazuje takú mieru nelogickosti a rozporu znenia zákona a výkladu, že možno hovoriť o svojvôli súdu a priam nezákonnom konaní súdu.

27. Žalobca mal ďalej za to, že súd prvej inštancie vytrhol z kontextu celého bodu 8.12 VOP vetu a označil ju ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo nie je vzhľadom na celé znenie bodu 8.12 spolu s úpravou povoleného prečerpania v bode 8. Povolené prečerpanie bežného účtu relevantné. Samotnému zániku nároku čerpať povolené prečerpanie predchádza buď zrušenie limitu, výpoveď alebo odstúpenie. Bez ohľadu na to, či ide o prekročenie limitu nad rámec limitu stanoveného povoleným prečerpaním alebo nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte, ide o nepovolené prečerpanie, ktoré banka úročí úrokom vyšším ako pri povolenom prečerpaní z dôvodu porušenia podmienok povoleného prečerpania, nemožno teda úročiť prostriedky získané nepovoleným prečerpaním rovnakou úrokovou sadzbou ako pri povolenom prečerpaní. Ak by neexistoval zvýšený úrok v rámci nepovoleného prečerpania, spotrebiteľ by tak nebol motivovaný splatiť banke povolené prečerpanie riadne a včas. Ak vznikne na účte debetný zostatok, resp. je prekročené povolené prečerpanie, má banka právo uplatniť úročené debetu/ nepovoleného prečerpania a následne takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu, prípadne účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku (jedná sa teda o úrok bežný).

28. V zmysle všeobecných obchodných podmienok je Sadzobník neoddeliteľnou súčasťou VOP, teda aj rámcovej zmluvy. Zároveň v bode 25.4 VOP sú uvedené dôvody, z ktorých je banka oprávnená zmeniť VOP, takže nie je naplnená podmienka neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a to jednostranná zmena zmluvných podmienok bez dôvodu dohodnutého v zmluve. Ani zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nestanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente. Tento výklad potvrdil aj Rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, ktorý ustálil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Nakoľko nepovolenému prečerpaniu a jeho následkom je vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu venovaný osobitný bod s názvom Nepovolené prečerpanie, žalobca má zato, že z jeho obsahu dostatočne určito vyplýva princíp a hospodárske dôsledky nepovoleného prečerpania. Navyše, znenie predmetného ustanovenia takmer doslovne kopíruje zákonnú úpravu, keďže ide o inštitút prekročenia v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Nejedná sa teda o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený žalobcom. Ako vyplýva z jej úvodných ustanovení, zmluva bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o bežnom účte (§ 708 a nasl. Obchodného zákonníka). Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a ust. bodu 3.12 VOP žalobcu iba reflektuje na ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta Obchodný zákonník, ako aj zákon č. 129/2010 Z.z. v ust. § 18 ods. 1.

29. V ďalšom odvolateľ uviedol, že v bode 8.11 VOP bol spotrebiteľ informovaný o tom, že „pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k prekročeniu limitu povoleného prečerpania. Prekročenie limitu je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho limitu pre povolené prečerpanie. Prekročenie limitu je klient povinný vyrovnať v deň, kedy k prekročeniu došlo. Od nasledujúceho dňa je klient povinný z prekročenej čiastky platiť banke popri riadnych úrokoch aj úrok z omeškania, a to až do času, kedy prekročenie vyrovná. Sadzba úroku z omeškania je uvedená v dokumente „Úrokové sadzby produktov“ ako položka „Úrok z omeškania“ pre produkt „Povolené prečerpanie na účte“. Výšku sadzby úroku z omeškania môže banka znížiť alebo zvýšiť. Ak je klient

spotrebiteľom, možno sadzbu úroku z omeškania zvýšiť najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Úrok z omeškania sa bude počítat' na dennom základe. Povinnosť platiť úrok z omeškania vznikne aj pri porušení povinnosti splatiť časť povoleného prečerpania pri znížení limitu bankou." V zmysle uvedeného preto nemožno akceptovať tvrdenie súdu prvej inštancie ohľadom umelo vytvoreného debetu v dôsledku účtovania úrokov a poplatkov na ľarchu účtu žalovaného. Banka účtovala spotrebiteľovi poplatky, o ktorých bol spotrebiteľ riadne informovaný a debet spotrebiteľa bol dôsledkom porušenia jeho zmluvných povinností a zlej platobnej disciplíny. Prekročenie limitu nad rámec limitu dohodnutého povoleným prečerpaním preto nemožno považovať za štandardné prekročenie resp. prečerpanie, ale nepovolené prečerpanie. To, že to banka poníma ako nepovolené prečerpanie, vychádza z kontextu porušenia zmluvných podmienok v rámci povoleného prečerpania. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nachádzajúcich sa v sadzobníku poplatkov - poplatky za upomienky a výzvy, žalobca sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie ohľadom neprímeranej a netransparentnej výšky poplatkov za upomienku a výzvu. Namietal, že poplatok za upomienku predstavuje skutočnú náhradu nákladov banky, ktoré vznikli banke v súvislosti s omeškaním dlžníka, najmä náklady banky za vyhotovenie a zaslanie upomienky, náklady spojené so zasielaním informácií do spoločného úverového registra, sledovaním ďalšieho správania dlžníka a podobne. Poplatok za upomienku predstavuje aj službu klientovi spočívajúcu v tom, že klient je v dostatočnom časovom predstihu informovaný o omeškaní a o následkoch nesplácania úveru a môže tak tieto negatívne následky v čas odvrátiť. Upomienka a cena za ňu je v zmluve vyjadrená jasne zrozumiteľne a určito. Poplatok za vystavenie upomienky je v bankovej praxi bežne účtovaným poplatkom. Účtoval ho nielen žalobca, ale aj iné banky pôsobiace na území Slovenskej republiky. Národná banka Slovenska v rámci dohľadu na činnosťou bánk doposiaľ vo vzťahu k žiadnej banke pôsobiacej na území Slovenskej republiky nenamietla neprímeranosť výšky vyrubovaných poplatkov. Pri posúdení výšky poplatku za upomienku nemožno vychádzať iba z reálnych nákladov spojených s daným úkonom (napr. vyhotovenie a vytlačenie upomienky). Súd prvej inštancie opomína aj ďalšie aspekty, ktoré sa vo všeobecnosti s vyrubovaním poplatkov za upomienky v bežných spoločenských vzťahoch spájajú. Úlohou poplatku za upomienku je (okrem iného) zabezpečiť, aby bol dlžník motivovaný splniť konkrétny záväzok riadne a včas, t.j. aby neplnenie jeho povinností bolo pre neho ekonomicky nevýhodné. Opačný názor, ktorý vedie k absolútnemu odbremeneniu spotrebiteľa od úhrady poplatku za upomienku je neprijateľný a znamená spochybnenie funkcií, ktoré má takýto druh poplatku plniť. Pri posúdení primeranosti poplatku za konkrétne úkony veriteľa je nerozhodné, či veriteľ poskytol dlžníkovi určité protiplnenie alebo či predmetný poplatok pokrýva aj náklady na vnútornú činnosť veriteľa. Poplatky súvisiace so spotrebiteľským úverom predstavujú bežnú časť ceny úveru, na ktorú sa v súlade s § 53 ods. 1 OZ nevzťahuje súdny prieskum jej primeranosti. Dotknutý poplatok za upomienku má svoj právny základ a nie je daný dôvod na to, aby sa nerešpektovala zmluvne dohodnutá vôľa oboch kontrahentov. Predmetný poplatok uhrádza dlžník iba v prípade omeškania so splácaním úveru, t.j. iba v prípade vlastného delikventného správania, ktoré je pre veriteľa neakceptovateľné.

30. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené mal žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné, preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu vrátane trov konania, zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň mu priznal aj náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

31. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 30.10.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

32. Z dispozičnej zásady v odvolacom konaní vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Vymedzením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ vymedzuje to, akých výrokov sa týka suspenzívny účinok odvolania a zároveň stanovuje medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Keďže výrok čo do zaplatenia istiny vo výške 145,42 Eur odvolaním nebol napadnutý, preto sa stal právoplatným v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP.

33. Žalobca odvolaním napadol zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, a to čo sa týka zaplata sumy 150,- Eur (poplatky za upomienky 120,- Eur a poplatky za výzvy 30,- Eur) a príslušenstva, ktorým bol úrok vo výške 28 % ročne zo žiadanej sumy a výroky III. až VII., ktorými súd prvej inštancie určil neprijateľné zmluvné podmienky a výrok o trovách konania.

34. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, pre ktorý bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a s určením neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú vyslovené v odôvodnení napadnutého rozsudku a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP naň poukazuje. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné žalobe čo do zamietavej časti vyhovieť a tiež určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok je potrebné považovať za správne.

35. Keďže žalobca v odvolacom konaní namietal nesprávne právne posúdenie veci čo do ním napadnutej časti rozsudku, odvolací súd v uvedenom rozsahu podrobil prieskumu rozsudok so zameraním, či súd prvej inštancie aplikoval na zistený skutkový stav príslušné právne predpisy, či svoje rozhodnutie týmto smerom riadne odôvodnil s tým, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

36. K v odvolaní tvrdenému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci odvolací súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie NS SR z 27.07.2011, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

37. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. v rozsahu čo do zamietavej časti a čo do určenia neprijateľných zmluvných podmienok. Iba na zvýraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že nebolo možné žalobcovi priznať nárok na ním žiadané poplatky á 15 eur za 8 upomienok, poplatkov za výzvu 30 eur a 28 % ročne úroky, nakoľko aj súd odvolací, rovnako ako provoinštančný súd, je toho názoru, že žalobcovi nárok na uvedené nevznikol. Zo Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 12.12.2012, ani zo Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 08.04.2013 totiž nevyplýva, aby žalobca mal mať nárok na ním žiadanú sumu 150,- Eur ako poplatky za upomienky a výzvu, ani na úrok vo výške 28 %. Poukazovanie na VOP a Sadzobník samo o sebe nemôže byť dôvodom na oprávnenosť žiadaných súm. Žalobca nepreukázal, aby či už VOP, či Sadzobník, boli žalovanému predstreté s možnosťou sa s nimi riadne oboznámiť, aby došlo ku konsenzu strán sporu o nich, prípadne aby bolo možné žalovaným ovplyvniť ich znenie. Jednostranne pripravené podmienky dodávateľom, bez možnosti ich spotrebiteľom ovplyvniť, nemôžu byť súdom akceptované, ak spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, kedy sú neprijateľné, a preto neplatné. Iba odkaz na úpravu uvedeného vo VOP a Sadzobníku nepostačuje. Za danej situácie bolo preto správne, že súd prvej inštancie žalobu v časti žiadaných úrokov zamietol.

38. Odvolací súd súhlasí s názorom, že zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument, je však nevyhnutné, aby v zmluve, hoci na viacerých listinách, boli riadne stranami dohodnuté všetky podstatné náležitosti a podmienky zmluvného vzťahu. V prejednávanom prípade však uvedené nebolo splnené. Ani z jedného listinného dôkazu predloženého žalobcom na preukázanie tvrdenia, že bolo dôvodné pri prekročení limitu povoleného sankciu vo výške 28% úrokov z istiny od žalovaného uplatňovať nevyplýva. Žalobca by za daného stavu mohol mať nárok iba ak na úrok z omeškania, ktorý si však neuplatnil.

39. Pokiaľ žalobca tvrdil, že pri „prekročení“ limitu na účte nemusí byť ako obligatórna náležitosť uvedená výška úrokovej sadzby, je možné s tým súhlasiť, ale s následkom, že na takýto úrok potom nemá žalobca nárok. Žalobca nemôže od spotrebiteľa žiadať nároky, ktoré neboli riadne zákonne ošetrené. Na uvedenom nemôže zmeniť nič ani poukaz na iné rozhodnutia súdov. Judikatúra tunajšieho súdu je totožná s názorom vysloveným v tomto rozhodnutí. Obdobný právny názor, ako v tomto rozsudku vyslovil aj Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku sp. zn. 7Co/305/2018.

40. Odvolací súd poukazuje na to, že základným princípom spotrebiteľských zmlúv je zásada, podľa ktorej nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky (§ 53 ods.5 OZ). Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Zásadný posun v prejednávanej otázke predstavuje v spotrebiteľských právnych veciach judikatúra Súdneho dvora Európskej únie.

41. Súdny dvor výkladom smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách stanovil zásadné pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odkláňa od dispozitívnych noriem zákona v neprospech spotrebiteľa (napr.C-415/11, AZIZ) cit. „Článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „značná nerovnováha“ ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. ... - na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery - neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní“.

42. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zamietol nárok žalobcu na priznanie sumy 150,- Eur a úroku vo výške 28 % z istiny. Na ich priznanie totiž nebol zákonný dôvod.

43. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu proti výroku III. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky a.s. účinných od 13.01.2018 v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania musí majiteľ účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, je pre svoju neprijateľnosť neplatná, odvolací súd konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie prečo bola táto podmienka určená za neplatnú a len na doplnenie uvádza:

44. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“) (§ 53 ods.1 Občianskeho zákonníka).

45. Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia (§ 53 ods.2 Občianskeho zákonníka).

46. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

47. Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou (§ 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

48. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou (§ 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

49. Súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ aj bez návrhu vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku III. rozsudku, pričom je nutné zdôrazniť, že už v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/113/2015, na ktorý poukázal súd prvej inštancie, bola vyslovená neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky. Všeobecné obchodné podmienky ukladajú spotrebiteľovi v prípade nepovoleného prečerpania platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní“, avšak VOP neuvádzajú a nekonkretizujú, v akej výške sa má úrok platiť. Podmienky nároku na zmluvnú pokutu musia byť upravené presne a určite v dohode strán (vrátane výšky), ktorá musí mať písomnú formu (§ 37 ods.1, § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a výška nemôže byť upravená tak, že ju môže jednostranne meniť niektorá zo zmluvných strán. Absencia písomnej formy i absencia presného a určitého popísania podmienok na zaplatenie úroku vrátane jeho výšky odôvodňuje neplatnosť takéhoto „dojednaní“ (§ 37 ods. 1, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

50. Ak Občiansky zákonník v ust. § 53a ods. 1 ukladá dodávateľovi povinnosť zdržať sa používania konkrétnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť, alebo ak z takejto podmienky dodávateľovi nebolo priznané plnenie, dodávateľ nie je oprávnený domáhať sa, a to ani v súdnom konaní plnenia vyplývajúceho z neprijateľných podmienok voči všetkým spotrebiteľom. Zákonnému pojmu zdržať sa používania bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá i povinnosť dodávateľa neuplatňovať si plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok.

51. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia bol žalobca povinný zdržať sa použitia podmienky uvedenej v bode 3.12. Všeobecných obchodných podmienok. Napriek tomu žalobca v priamom rozpore so zákonom na základe tejto podmienky nielenže účtoval žalovanému úroky, ale takto nezákonne zaúčtované úroky si uplatňuje v súdnom konaní.

52. Uvedené konanie žalobcu nemožno nazvať inak ako odporujúce zákonu, ktorému nemožno priznať právnu ochranu. Preto súd prvej inštancie správne rozhodol, ak nepriznal žalobcovi úroky, ktoré tento žalovanému účtoval na základe bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok.

53. Pokiaľ ide o výrok IV. napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje správny záver súdu prvej inštancie, že podmienka uvedená v bode 8.12 VOP spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Žalobca v prípade zániku nároku čerpať povolené prečerpanie požaduje okrem zmluvnej pokuty a úrokov aj zmluvné úroky pre nepovolené prečerpanie vo výške 28 % ročne. Takúto výšku úroku nemožno považovať za súladnú so zákonom a dobrými mravmi. Zároveň ide o sankčné mechanizmy, ktoré musia byť súčasťou zmluvy v užšom zmysle (ako to správne konštatoval súd prvej inštancie) a nie len Všeobecných obchodných podmienok. Tým, že žalobca ukladá povinnosť platiť úrok pri nepovolenom prečerpaní a platenie zmluvnej pokuty, pritom umelo vytvára stav nepovoleného prečerpania, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

54. Pokiaľ ide o pohľadávku žalobcu predstavujúcu poplatky za upomienky a výzvy, odvolací súd uvádza, že poplatok za upomienky a výzvy nemôže mať sankčný charakter. V opačnom prípade by totiž mal povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú navyše preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok vo výške 15,- Eur sledoval výdavky spojené s vyhotovením a zaslaním upomienky. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014, v ktorom krajský súd uviedol: „Odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie „ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Preto zhodne so súdom prvého stupňa za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku v predmetnej právnej veci. Vo vyrubovaní poplatku za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky a upomienok obdobného charakteru je zrejmy vlastný ekonomický záujem žalobcu - banky. Na poplatok spojený s výzvou alebo upomienkou

na zaplataenie dlžnej čiastky, nemá žalobca - banka zákonný nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za poskytnutý úver (úrok z úveru). Podľa odvolacieho súdu je v účtovaní takýchto poplatkov navyše citelná snaha žalobcu o minimalizovanie nevyhnutnosti vlastných pohľadávok a navyšovanie konečného finančného zaťaženia spotrebiteľa neplniaceho si svoje záväzky, a to v rozpore s účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej najmä v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - žalobcu spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k žalovanej) ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.“

55. Odvolací súd sa s vyššie citovaným názorom v plnom rozsahu stotožňuje aplikujúc ho aj v prejednávanej veci. Žalobcovi by bolo možné priznať len náhradu skutočne vynaložených nákladov spojených so zasielaním upomienok, výziev. Žalobca však v konaní nepreukázal, či a v akej výške mu vznikli náklady v súvislosti so zasielaním upomienok a výziev.

56. Z dokazovania bolo nepochybne zistené, že samotná zmluva zo dňa 08.04.20013 neupravuje konkrétne, aké odplaty za služby by bol a za akých podmienok žalovaný povinný platiť, táto len odkazuje na Sadzobník poplatkov a VOP. Úrokové sadzby produktov, Sadzobník a ani VOP neboli individuálne dojednané medzi stranami sporu. Poplatkové zaťaženie spotrebiteľa bez poskytnutého protiplnenia banky je potrebné za daného stavu vyhodnotiť ako neprijateľné (§ 53 Občianskeho zákonníka).

57. Žalobca ohľadom nároku na zaplataenie v súdnom konaní uplatnenej pohľadávky odkazuje na VOP a Sadzobník poplatkov. Ide o podmienky, ktoré vypracovala a presadzuje Prima banka Slovensko, a.s.. Keďže ide o tzv. firemné podmienky, v prípade uzatvárania zmlúv so spotrebiteľom, tieto musia byť ním individuálne dojednané, čo predpokladá aj ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Teda ide o také podmienky, s ktorými sa mal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah.

58. V zmysle ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov, na ktoré zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne dojednané, čo spôsobuje ich neprijateľnosť a v konečnom dôsledku neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

59. Individuálnosť ich dojednania nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na Sadzobník poplatkov zmluva odkazuje. Všeobecné obchodné podmienky neboli nikým podpísané ani datované. Žalovaný obsah predmetných dokumentov nijako ovplyvniť nemohol.

60. Poplatky za upomienky a výzvy tak, ak to správne konštatoval súd prvej inštancie, by mohli predstavovať skutočné náklady na ich uplatnenie, avšak nie v rozpore s ich podstatou. V takej výške, v akej si ich uplatňuje žalobca, nemôžu byť hodnotené inak, než ako neprijateľná zmluvná podmienka.

61. Preto správne rozhodol súd prvej inštancie, ak v napadnutých výrokoch V., VI. a VII., keď určil neprijateľnosť zmluvných podmienok tam uvedených.

62. Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov žalobu zamietol, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

63. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil prihládajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na

každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

64. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, rovnako ako vecne správny potvrdil.

65. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

66. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).